

P R A E F. A D L E C T O R E M. 9

condito mundo homines, quibus is ipse indignus fuit; Patriarchas dico, Prophetas & Apostolos, ipsos Dei angelos, ipsum denique unigenitum Dei filium, quem nostra carne vestitum, ut familiarius audiretur, eternus pater ecclesiasten ad homines misit in terras. Sed hic accidit, quod in rebus omnibus magnis solet, ut cum summa dignitate maxima grauitas & difficultas sit coniuncta. Quid enim grauius, quam Dei personam ab homine ritè geri in terris? quid verò etiam difficilius, quam rerum celestium ac diuinarum mysteria ita tractare, ut ab hominibus partim cæcis, partim ceruicosis ac præfractis rectè accipiantur ad salutem; quid denique periculosius & magis præceps, quam talem in se conditionem recipere, in qua si parum vigilanter deprehendaris excubasse, continuò vocandus sis ad calcum, ac citandus ad Dei vindicis feuerum tribunal, redditurus exactas rationes de commissarum animarum eterno exitio? Itaque maius quid est concionatorem agere, quam ii putant, qui in circulatoria quadam lingue volubilitate munera huius partes credunt esse constitutas. Diuinum quid est, & penè supra hominem, homines de Deo, de religione docere; mentes ad pietatem, ad vitæ & morum